

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Constance eller Amors Hevn

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713192640.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Paa Yderdelen bør man ingen troe.
Tidt bærer Viisdom Dumheds Stempel,
Tidt, hvad man leder om in Folio,
Staaer i en Duodez. *Cupido* , for Exempel,
Hvis man kan lide paa de Krøniker, vi have
Om hans Spilopper, Rænker, Strikker, Skud,
Saa, skiøndt Personen paa *Charlottenborg* seer ud
Som En, der nylig har begyndt at stave,
Beviser han, trods hver langskiægget Gud,
Med tusinde Mirakler Almagts-Evner,
Hvoraf Hans Velærværdighed
Boccaccio særdeles mange nævner.
Hos ingen Gud, saavidt jeg veed,
Man finder mere Skaber-Styrke,
Og det er derfor ei at undre paa,
Skiøndt ti som han paa hver en anden Gud kan gaae,
At næsten alle kloge Folk ham dyrke.
Men Størrelsen gjør meget lidt til Sagen;
En *Oberon* , en *Boulemann-Sang-Hir* ,
Har tydeligen lagt for Dagen,
115 Man ei behøver i Statur at være Magen
Til Frue Spir,
For i en Vogn, med Løver for, at kiøre,
Og med Mirakler sig bekiendt at gjøre.
Cupido har, saa lille, som han er,
Omdannet flere Dyr til Mennesker,
End alle Skræddere paa hele Jorderige;
Og flere Mennesker skabt om til Dyr,
End den forfærdelige Fyr,
Som opfandt Adel, Puns, og Biskop og deslige.
I gammel Tid det ofte var hans Vane,
At skabe *Zevs* endog nu til en Svane,
Nu til en Tyr, nu til en græsk Dukat,
Nu til, jeg veed ei hvad. Ungkarle, Koner,
Mænd, Piger sætter han, den kunstige Krabat,
I hvad han vil for Situationer;
Af stive, Sæder heglende *Catoner*
Han bøielige Pudderdukker gjør;
Han snapper Hiertet fra de modigste Personer,
Og giver det til dem, som intet havde før;
Jorddrotter selv, naar disse skrive noget,
Som stundom skeer, i Veir og Vind,
Fast holde bedre Huus med Loven og med Sproget
End han med Dødeliges Sind;
Han skiuler sig i *Pompadourers* Haar,
Og vender op og ned paa hele Stater;
Ved ham omdannes *Clouser* til *Socrater* ,
Ved ham omdannes Ulven til et Faar;
Med Kiemper selv han tidt gjør kort Proces,
Som mangan Alderdommens Helt beviser,
Exempli Gratia, den store *Hercules* ,
Og *Polyphemus* , den berømte Folkespiser:
Den eene sidder paa en Klippetind,
Som *Theokrit* opbyggeligt fortæller,
Og klager ynkeligt for Veir og Vind,
116 Hvorlunde han er brændt af Elskovs Næller.
For Gluttens Spøg, hvis underlige Sind
Slaaer paa den tappre Næse mangan Krølle,
Den anden til en Vindepind
Forandrer sin forfærdelige Kølle.
Af den Slags Anecdoter har man nok;
Jeg kan, for min Part, eene fast en Skok.
Nysmeldte salig Herr *Boccaccio*
Fortæller een, som kunde gaae for to,
Den handler om Herr *Simon* ; sandt at sige,
Jeg kiender faa saa mærkelige:

En ung, udannet Fyr, og smuk som Elskovs Gud,
En Ganymed i Krop, men i Forstand en Stud,
Cupido faaer engang i Lære,
Og i et Øieblik
Paa Knægten sætter Skik,
Vips! er han saa galant, som en kan være.
Hvad gjorde det? to smukke Øine, Kiære!
Ved dem at have seet et Øieblik,
Herr *Simon* , hvad han før ei havde, fik,
Den Aand, det Vid, som Elskov eene giver;
Men, skiøndt det falder rigtig i mit F a g,
Er det dog ikke denne Gang min Sag,
Jeg til en anden Casus mig begiver.